HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לרבי לעיעזר. למכשר בצדיקת שביעי עם הרחמנן: **מה.** ללרבי יהושע ולחי אין להם חלת שמיני בלבד לתף ע"ג דתליף מילתיה בצדיקה ומונה ימים הצדוקין לפילו בסילוגין הני מילי ברחמנן ושביעי חזו לפיטרופי לחד מניעת אבל שמיני לאו מסדר קפירת הרחמנן הוא וחת ו"ל מעטרוף ולר' עקיבא נמי אין לו חלת שמיני בלבד שמא ילחר ביומים ומכחן ואילך נריך לחת ביומים ומכחן ואילך נריך לספור שבה חלת לרבי לעיעזר מי ממזקינן כל ז' בטהרה משום בדיקת רחמנן דהוו להו מחלתן בטהרה חו לא: **היא היא.** טהורין: **לאו רבי לעיעזר ורבי יהושע.** לחע"ג דפליגי עליה דרבי עקיבא ברחמנן ושביעי הכא מודו: **לא רבי יהושע ורבי עקיבא.** כדפריסית אבל לרבי לעיעזר הואיל ותחלתן בטהרה ממזקינן לכולהו בטהרה: **לכותאי אמרה לשמעתיה.** בפרק בנות כותים (לעיל דף לג.): **דלא בדקה עד שביעי.** דלא הוי מחילת ימי ספירה בטהרה דלא בדקה ברחמנן משהפרישה בדין השמשות של שביעי לזיבה שרחה בו ביום עד ז' לספירה ותרי קולי משמועי' דב בספירה: **הפס.** לחמר רב לעיל דמטהר רבי לעיעזר בבודק רחמנן ושמיני משמועינן מחלתן חע"פ שחין סופן: **והכא משמועינן סופן חע"פ שחין מחלתן.** דמשום בדיקת ז' ממזקינן כל שבה לפניו בטהרה הואיל ופסקה בשביעי. ומיהו הפרשה בטהרה בעינן דמשהוחזק מעין פמוח ליכא למחזוקי בטהרה עד שתבדוק ותמנח שפסק כדחמרינן בתמני' [פמ.] דהפרשה בטהרה בעינן: **לחיי.** לרב פריך דלח נעי ספורין (ב) ובודקין ולחי וקיימא לן בהמפלת (לעיל דף כט:) דשבוע קמח בלילותא מטבילין לה כל לילי דילמא הפמח שלמו שבעה של טומחת זכר ויממא לח מטבילין לה לספוקה ביולדת בזב ולמיחר בכל יומא היום כלין ז' נקיים שלחר טומחת לידה ומשום הכי לח מטבילין לה לחי נמי מטהרי החידנא מטבילה בזמנה מלוה ונדה ויולדת טבילה בזמנה ז' של נקיים משום טבילתן בלילה וחבה טבילתה ביום לח הויא ספירה בפניו עד שתבא בפניו שבוע טהור: **יום לחד טמא רחיתי.** ולחי יודע חימתי ופילו היום י"ל זהו ולחיה יודעת חם יום רחייתה בימי נדה חם בימי זבה מטבילין לותה משום טבילה בזמנה מלוה: **תבא טבילות ז' לנדה ותרתי לזיבה.** וכגון לחתחי לקמן ביממת ומטבילין לותה הלילה שמח נדה היח והלילה כלו ז' ימי נדה וכן בליל יום ז' וכן כל ליל שבוע זה וטפי לח חיכח לספוקי ותרתי לזיבה ביממת ביומח לחתחי לקמן מטבילין לה ללמח לחתמול חזחי וימי זיבה הוו והוחי חומרת יום כנגד יום ולמחר נמי טבלה דילמח ביומח לחתחי לקמן הוח לחזחי וטפי ליכח לספוקי. חבל לחתיא לקמן בליליח חיכח י' טבילות ח' לנדה וז' לזיבה דהוחה ליליח גופיה חיכח לספוקי הבחת זמן טבילה. ומחי ללח קח תני י' טבילות משום מילתה ללח פסיקה היח דהח כי לחתיא ביממת ליכח ללח ט' חבל ט' פסיקה ליה דבליר מהכי ליכח ומכי מוקי לקמן: **מאי עבידתייהו.** חם בחתה ביום חו בליליה וחומרת בין הממשות טמח רחיתי חין כחן טבילה יתירתה דהח כי חמרה נמי יום טמח רחיתי ותיני יודע מתי חם בימי נדה וחם בימי זיבה מספקי ליה דילמח החידנא ביום שבחת לפניו חזחי: **תמני לנדה.** כגון בחת לפניו בין הממשות של ערב שבת שבת טובלת מיד בליל שבת שמח בבחת זמן טבילתה וכן כל שבוע זה וליל שבת הבחה שמח בין הממשות שבחת לפניו רחתה וליל היח ומשכה ז' ימי נדה על עכשיו ולפי ביום שבת היה בחלת נדתה הרי ח' טבילות לנדה ותלת לזיבה דמטבילין לה בין הממשות דחתחי לקמן דילמח בין הממשות לחתמול חזחי ומיום ה' בשבת היה ומשרה ערב שבת בנגד יום ה' וטובלת בין הממשות על שלח תחשך דשמח עדיין יום הוא ולחר לטבילת זוב ולמחר בשבת נמי טבלה שמח בין הממשות לחתמול בשבת לפניו רחתה ומיום שני היה והיום טובלת ליום בנגד יום ובחת בשבת נמי טבלה משום שפק הפוח בין הממשות גופיה שמח לילה הוא בשרחתה ובחת לפניו ובכל[ו] יום השבת הוי רחמון ות' בשבת הוי שימור בשבת נמי טבלה משום שפק הפוח בין הממשות גופיה שמח לילה הוא בשרחתה ובחת לפניו ובכל[ו] יום השבת הוי רחמון ות' בשבת הוי שימור בשבת נמי טבלה משום שפק הפוח בין הממשות גופיה שמח לילה הוא בשרחתה ובחת לפניו ובכל[ו] יום השבת הוי רחמון ות' בשבת הוי שימור

והכא קמ"ל **סופן חע"פ שחין תחלתן.** ומחם מחמר [ו] (ת"כ) לרב ג' הוה ניחח ו"ל לליכח למידק הכי לחפי' מי חמי בהפרשת שליחי לרבי חליעזר לח חמי שבדקה ביום רחמנן משום פלוגתח דרבי יהושע ורבי עקיבא כמו רחמנן ושמיני דקחמר רב לרבי חליעזר היח היח ולח חני בחתני' חע"ג דלר' חליעזר הוי בדוקה טפי משום דלח מיתני ליה חו פלוגתח דר' יהושע ור' עקיבא: **שבעה** לנדה דס"ל סופן חע"פ שחין תחלתן הלכך לח מיבעיח ליה לפרושי דברי ר' חליעזר הכי: **ואי** ס"ד לח בעינן ספורי ליטבלה. ואי משום דבעינן הפסקה בשלישי כדקחמר רבח לעיל נדה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה חלמח בלח הפרשה חינה יכולה לספור. חומרח בעלמח היח ומדרבנן ואינה נמנעת בשביל זה מלטבול כיון שטבילה בזמנה מצוה ואפילו בעיח הפסקה מן החורה טובלת דשמח הפסיקה ולחו חדעתה כיון דבחיזה יום שהפסיקה מועלת הפסקתה חבל חין לחוש ולומר שמח בדקה ביום ראשון של ספירה וחיכח תחלתן וסופן שבחתה שעתה שבדקה לפנינו יום שביעי של יום זה: **לאו** מי חוקימנה כר' עקיבח. משמע דר' חנינה לח מיבעי ליה לחוקומי כר' עקיבח דחתיא שפיר כר' חליעזר. מתוך כך נראה דהלכה כרב הסופן חע"פ שחין תחלתן. דסוגיין דסוף המפלת כוותיה וכ"ש בתחלתן ואע"פ שחין סופן. מיהו יש לדחות דר' חנינה נמי לח מיתוקמה כר' חליעזר דכיון דלח בעינן ספורי לפנינו בכל הימים ח"כ חומרח בעלמח היח דבעי סופן ותחלתן ולחו מדחורייתח הלכך מטבלינן לה משום טבילה בזמנה מצוה. וכי פריך הכח לרב הונה מצי לחקשויי. ולטעמיך היכי מצי מוקמת לה בשום ענין כר' חליעזר ולישנה משמע כן דקחמר לחו מי חוקימנה כר' עקיבח משמע חפי' ליתח לדרב: ז' לנדה ותרי לזבה. מכחן חינו יכול לדקדק דלח בעינן ספורים לפנינו דחשבינן להך יום ספירה חע"פ שלח הפסיקה בטהרה חתמול בתחלת יום הספירה משום שחין לחוש מה שלח הפסיקה בטהרה כיון שיום הספירה בדקה ומצחה טמח טהור. ח"נ חפי' לח בעינן ספורים לפנינו לגמרי גבי שומרת יום לענין זבה גדולה חפשר דבעינן ספורים לפנינו כגון שבחת לפנינו בין השמשות. והח דקחני בין השמשות חמרה רחיתי ה"פ בחתה בפנינו בין השמשות חבל לח חמרה שהרחיה היתה בין השמשות:

לרבי חליעזר מהו תחלתן וסופן בעינן והכא תחלתן חיכח סופן ליכח חו דילמח תחלתן חף על גב שחין סופן חמר רב [ח]היח היח תחלתן חע"פ שחין סופן ורבי חנינח חמר תחלתן וסופן בעינן הכח תחלתן חיכח סופן ליכח מיתיבי ושוין בזב ובזבה שבדקו עצמן יום ראשון ויום שמיני ומצחו טהור שחין להם חלח שמיני בלבד טמח שוין לחו רבי חליעזר ורבי יהושע לח ר' יהושע ור' עקיבח חמר רב ששת חמר רב ירמיה בר חבח חמר רב נדה שהפרישה בטהרה בשלישי שלה [ט]סופרתו למנין ז' נקיים חמר ליה רב ששת לרב ירמיה בר חבח רב ככותחי חמרה לשמעתיה דחמרי יום שפוסקת בו סופרתו למנין ז' כי קחמר רב [י]לבר משלישי בר משלישי פשיטח לח צריכח [יא]כגון דלח בדקה עד שביעי ואשמועינן התם תחלתן חע"פ שחין סופן והכח קמ"ל סופן חע"פ שחין תחלתן דמהו דתימח תחלתן חף על פי שחין סופן הוח דחמרינן דחוקמינהו חחזקייהו חבל סופן חע"פ שחין תחלתן לח קמ"ל חיני והח [יב]כי חתח רבין חמר מתיב ר' יוסי ברבי חנינח טוענה ולח ידענה מחי תיובתיה [יג] דקי"ל שבוע קמח דחתיח לקמן בלילותח מטבלינן לה ביממח לח מטבלינן לה ואי ס"ד לח בעינן ספורין לפנינו ביממח נמי נטבלינה דילמח יולדת זכר בזוב היח ועבדה לה ספורין חלח לחו שמע מינה בעינן ספורין בפנינו ולחו מי חוקימנח [יד]כר"ע דחמר בעינן ספורין לפנינו ומנח תימרח דלרבנן לח בעינן ספורין לפנינו [טו]דתנן טוענה שחמרה יום חחד טמח ראיתי מטבילין חותה ט' טבילות ז' לנדה ותרי לזיבה בין השמשות טמח ראיתי מטבילין חותה י"ח טבילות י"ח מחי עבידתייהו חמר רב ירמיה מדפתי כגון שבחת לפנינו בין השמשות והויין תמני לנדה ותלת לזיבה לח ראיתי כל עיקר מטבילין חותה ט"ו טבילות חמר רבח חחי דינח דלח דינח דייני בגלחי [יז]דחית ליה תורח לירעי חד יומח דלית ליה תורח לירעי תרי יומי חתרמי להו יתמח בר חרמלתח יהבי ליה תורי חול נכסינהו חמר להו [יח]דחית ליה תורח לשקול חד משכח דלית ליה תורח לשקול תרי משכי חמרי ליה מחי חחי דקחמרת חמר להו סוף דינח כתחלת דינח תחלת דינח לחו מחן דלית ליה עדיף סוף דינח נמי מחן דלית ליה עדיף חכח נמי ומה היכח דחמרה ראיתי סגי לה חי בתשע טבילות חי בי"ח טבילות היכח דקחמרה חיהי לח ראיתי בעיח חמש עשרה טבילות חלח חימח הכי ראיתי ואיני יודע כמה ראיתי חי בימי נדה ראיתי חו בימי זיבה ראיתי ממטבילין חותה ט"ו טבילות חתחי קמן ביממח יהבינן לה שב לנדה ותמני

(ה) גמ' רקיימא לן שבוע קמח: (ב) רש"י ד"ה חיני וכו' ובזוקין ולחי סמ"ל וכו' [ס"ל כמ"ל וכ"ה בסמ"ק וקיימ"ל לן וכו' זכר סמ"ד וחמ"כ וכו' לח וכו' של נקיים והוה בעיח טבילה כו' משום דטבילה בזמנה מלוה דנדה ויולדת וכו' ולח ספורתן בפנינו:

מתיב ר' יוסי ברבי חנינה. מלר' יהושע בן לוי מתני' מלח למיירי בחסה טוענה, שלח ידעה חימתי ילדה, ותסה (לעיל כט.) קתני לה וקחמר רבין לח ידענה מלי מיוכחת היח, והחם מפרש טוענת (לעיל יח:). דחית ליה תורא לירעי חד יומא. כך היה מנהגם, מי שהיה לו שור לחת לרועה כל בהמות העיר יום לחת, ומי שחין לו בהמה מנגלגין עליו לרעות ג' ימים (סנהדרין קט: בחגשי סדום). אמר להו. יתמי למרי למוכל דחית ליה כר' (שם).

(ו) [לעיל כט. ד"ה:], (ז) [לעיל כ.], ג) [ל"ל דתניח], ד) [סנהדרין קט.], ה) שם, ו) בס"ח: וכל', ז) רש"ח מ"ו,